

אוהלי יוסף ויעקב

ב"ה

ע"ש הצדיקים הנסתרים יוסף ויעקב אבוחצירא זצ"ל

חידושים לפרשיות השבוע בדרך הרמז והקבלה מאת הרב אברהם הכהן שליט"א

זמני כניסת שבת
ים - 18: 59
ת"א - 19: 15
חיפה - 19: 07

שבת פרשת ראה
"ענייה סוערה"
כ"ז אב התשע"ג

אתר אוהלי יוסף ויעקב
www.hacohen.info

רְאֵה אֲנֹכִי - רמז לקיום התורה

"רְאֵה אֲנֹכִי נִתֵּן לְפָנֶיךָ הַיּוֹם בְּרַכָּה וּקְלָלָה" (דברים יא כו), הנה הפרשה האחרונה הייתה "עקב תשמעון" כנגד השמיעה, ופרשת "ראה" כנגד הראיה, ונראה שבאים לרמז על קיום התורה בשמיעה וראיה, וברמז: שמע(410) בצירוף תיבת רְאֵה(206) גימט' התורה(616), והוא ברמז הפסוק: "רְאֵה אֲנֹכִי נִתֵּן לְפָנֶיךָ הַיּוֹם בְּרַכָּה וּקְלָלָה: אֵת הַבְּרַכָּה אֲשֶׁר תִּשְׁמְעוּ וְגו'" {דברים יא כו-כז} סופי תיבות התורה.

"רְאֵה אֲנֹכִי": דהיינו ראה את "אֲנֹכִי" הוא הקב"ה, ונראה שבא לרמז על שלמות מלכות ה' לעתיד לבוא באחרית הימים, שאז יהיה ה' אחד ושמו אחד, וברמז: "אֲנֹכִי" שהוא הקב"ה אחד ומיוחד בצירוף עם תיבת אחרית(619) יעלה כמניין כתר(620).

"תוֹרָה צְנָה לָנוּ מִשֶּׁה מוֹרְשָׁה קְהֵלֶת יַעֲקֹב"(דברים לג ד), הנה "התוֹרָה" שנקראת מוֹרְשָׁה, על שם שיש בה תריג(613) מצוות, כמניין בתוֹרָה(613), וברמז: תוֹרָה(611) ועוד שתי הדיברות הראשונות שבלוחות- "אֲנֹכִי" ו"לֹא יִהְיֶה לְךָ" ששמעו ישראל מפי הקב"ה בכבודו ובעצמו, יעלה גימט' תרי"ג(613), והוא ברמז המילה מוֹרְשָׁה ראשי תיבות: ושנים ראשונות מפי הקב"ה שמענו. ועל ידי תרי"ג המצוות נפתחים צינורות השפע לעולם, וזה בזמן שישראל מקיימים את תורת ה', ועושים את רצונו של ה' יתברך, וברמז, מוֹרְשָׁה: ראשי תיבות ועושים העם רצונו של מקום.

כשישראל עושים רצונו של הקב"ה, ומקיימים מצוותיו, אז הקב"ה שומר את הקרן של מקור הברכה לעולם הבא, וזן ומפרנס אותנו מפירותיה בעולם הזה, והוא ברמז הפסוק: "רְאֵה אֲנֹכִי נִתֵּן לְפָנֶיךָ הַיּוֹם בְּרַכָּה וּקְלָלָה"(דברים יא כו) בְּרַכָּה דהיינו הברכה בעולם הזה, ותיבת וּקְלָלָה ראשי תיבות והקרן קיימת לו לעולם הבא.

הלבנה רמז למלכות בית דוד,

"רְאֵה אֲנֹכִי נִתֵּן לְפָנֶיךָ הַיּוֹם בְּרַכָּה וּקְלָלָה"(דברים יא כו) ראשי תיבות אור לבנה ותיבת לבנה(87) גימט' אני הוי"ה(87) שילוב דין ורחמים, לרמז על הברכה המבטלת את הקללה, בסוד ביטול הגלויות ובוא הגאולה לימות המשיח,

ונראה מכאן רמז למלכות בית דוד שהיא 30 דורות מאברהם אבינו כמניין יהודה(30), כמחזור הלבנה, כאשר דוד(14) הוא מספר 14 בשושלת המלכות, ובנו שלמה המלך הוא בבחינת הירח המלא באמצע החודש, שלמה מלשון שלם, וברמז שלמה בגימט' קטנה (5+4+3=15), והוא בסוד שלמה הנקרא יְדִיד - יָה (15)

תיבת יָה (15), שבימיו נבנה המקדש, ושוב אחרי 15 דורות, אז נחרב בית המקדש כמו הירח שהולך ומתמעט עד שאינו נראה בראש חודש כלל, וזה היה בזמנו של צדקיהו מלך יהודה, המלך האחרון למלכות בית דוד, שבדורו נחרב המקדש.

ונראה שזהו ברמז הנאמר בסעודת ראש חודש אצל האול המלך: "וַיְהִי מִמְחֶרֶת הַחֹדֶשׁ הַשְּׁנִי וַיִּפְקֹד מְקוֹם דָּוִד וַיֹּאמֶר שְׂאוֹל אֶל יְהוֹנָתָן בְּנוֹ מִדָּוִד לֹא בָא בֶן יִשְׂרָאֵל גַּם תָּמוּל גַּם הַיּוֹם אֶל הַלְחָם" (שמואל א כ ז), וַיִּפְקֹד מְקוֹם דָּוִד תִּיבַת וַיִּפְקֹד מַלְשׁוֹן חֶסֶר כַּלְשׁוֹן הַכְּתוּב: "וְלֹא נִפְקֹד מִמֶּנּוּ אִישׁ" (במדבר לא מט), וברמז וַיִּפְקֹד (200) גימט' מְקוֹם דָּוִד (200), הרומז לחיסרון של מלכות בית דוד – דהיינו חורבן בתי המקדש וגלות עם ישראל,

בבחינת וַיִּפְקֹד מְקוֹם דָּוִד (400) בצירוף דם (44) ראשי תיבות מְקוֹם דָּוִד (44) גימט' מקדש (444), כנגד מקדש ראשון, וגם בבחינת "וַיִּפְקֹד מְקוֹם דָּוִד" (400) בצירוף דם (444) סופי תיבות מְקוֹם דָּוִד (44) גימט' מקדש (444) כנגד בית המקדש השני, הרומז לשתֵי בתי מקדש בית ראשון ובית שני שנשרפו באש בעוונות הרבים, כמניין "שְׂרָפָה בְּאֵשׁ" (888) גימט' שתי פעמים מקדש (444), וזהו שנטלו גְבְרִיאֵל וּמִיכָאֵל שְׁנֵי לְפִידֵי אֵשׁ וְהִצִּיתוּ אֵשׁ בְּהִיכַל ה', וְהִיָּה הַהִיכָל קוֹרָא עַל עֲצָמוֹ קִינָה: "מִמְרוֹם שְׁלַח אֵשׁ בְּעֲצָמַי וַיִּרְדְּנָה" (איכה א יג). וברמז: שאול (337) גימט' מלאך גְבְרִיאֵל (337).

ותיבת מְקוֹם דָּוִד אותיות אמצע קו ו (112), גימט' הוֹיָה אֱלֹהִים (112), והוא בסוד "נוֹרָא אֱלֹהִים מִמְקֹדְשֵׁיךָ - אֵל" (תהלים סח לו) (888), העולה כמניין שתי פעמים מקדש (888) בדיוק, ו-קו הוא בסוד הכתוב: "וְנִטְיַתִּי עַל יְרוּשָׁלַם אֶת קו שְׁמֶרְוֶן" (מלכים ב כא יג), ונראה שזהו כנגד הבית השלישי, בסוד הכתוב: "וַיִּצָּא עוֹד קוֹה קוֹ הַמְּדָה" (ירמיהו לא לח), הנה קרינן קו וכתוב קוה עם זה כנגד אותיות זה משם הוֹיָה, בסוד הבניין השלישי שהוא כנגד אותיות זה משם הוֹיָה כנודע ליודעי ח"ן,

ומיתוק שם אֱלֹהִים שהוא דין, הוא על ידי שם הוֹיָה שהוא רחמים, והוא ברמז ימי בין המצרים, שמתחיל ב- יז תמוז, גימט' 17, ומסתיים ב- ט באב גימט' 9, ובצירוף יעלה גימטריא שם הוֹיָה (26), וברמז: מקדש מקדש (888) הרומז לאות חת (408), ותיבת מקדש (444) רומז לאות דלת (434), וההפרש ביניהם שם הוֹיָה (26), לרמז שעל ידי מיתוק הדין בשם הוֹיָה יחזור בית המקדש השלישי,

ונראה שזהו שתיקנו לומר פעם אחת בחודש בברכת הלבנה "דוד מלך ישראל חי וקיים", כדי לכוון על תקומת מלכות משיח בן דוד, ובניין בית המקדש, וברמז: ראש חודש (819) גימט' דוד מלך ישראל חי וקיים (819), שבסגולתו משבית כל המקטרגים גימט' קרע שטן מהאדם (819).

הר גריזים גימט' 260 כמניין עשר פעמים שם הוֹיָה – בבחינת הר הברכה.

הר עיבל (112) גימט' הוֹיָה אֱלֹהִים (112) שילוב של דין, בצירוף שם הוֹיָה רחמים לכן הרי הוא בחינת קללה,

"ואת הקללה" של אדם הראשון על הר עיבל ראשי תיבות עמרם ישי בנימין לוי שמתו בעטיו של נחש. אבל שאר צדיקים אין מיתה בלא חטא כמ"ש {שבת נה} (קול יהודה)

"וּשְׁמַרְתֶּם לַעֲשׂוֹת אֵת כָּל הַחֻקִּים וְאֵת הַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר אָנֹכִי נֹתֵן לְפָנֶיכֶם הַיּוֹם" (דברים פרק יא לב) המילים **את כל החקים ואת המשפטים** (614) גימט' **חכמה בינה דעת** (614). והמילים **ואת המשפטים** (891) גימט' ל (30 יום של חודש אלול) + **ראש השנה** (891)

"אִזָּ וַיִּמְלֵא שְׁחוֹק פִּינוּ וַיִּשְׁוֹנְנוּ וַיִּנְהוּ" (תהלים קכו ב) ראשי תיבות: **שופר** ראשי תיבות שטן ואין פגע רע, תיבת: **שופר** (586) גימט' **ירושלם** (586).

"כִּי אִם אֶל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר ה' אֱלֹהֵיכֶם מִכָּל שְׁבִטֵיכֶם לְשׁוֹם אֵת שְׁמוֹ שֶׁם לְשִׁכְנוֹ תִדְרָשׁוּ וּבָאתָ שָׁמָּה" (דברים יב ה) המילים: "אֱלֹהֵיכֶם מִכָּל שְׁבִטֵיכֶם לְשׁוֹם אֵת שְׁמוֹ שֶׁם" ס"ת גימט' **ירושלים** (596). המילים: "שֶׁם לְשִׁכְנוֹ" אותיות **משכן שלו**.

"בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר לְשִׁכְּן שְׁמוֹ" (דברים יד כג) ס"ת גימט' **מלכות**. (דברים פרק יד) **ובדבך בחר ה'** להיות לו ס"ת **תורה**, תיבת "בדך" כנגד **כב'** אותיות שנתנה בהם התורה וזהו "אשר בחר בנו מכל העמים ונתן לנו את תורתו".

אֲבִינִיךָ בְּרָזַל וַיִּמְהַרְרִיךָ תַּחְצֹב (דברים ח ט) ראשי תיבות **אבות**, והמילה **ברזל** ראשי תיבות בלהה רחל זלפה לאה. דהיינו ארץ ישראל בזכות האבות ואמהות.

"בַּדָּבָר בָּחַר ה' אֱלֹהֶיךָ לְהִיּוֹת לוֹ לְעַם סִגְלָה מִכָּל הָעַמִּים" (דברים ז ו) לוֹ לְעַם סִגְלָה המילה **לו גימט' לאה** (36), **לְעַם סִגְלָה** (238) גימט' **רחל. סגלה**

פרשת מעשר בפרשה

"עֶשֶׂר תַּעֲשֶׂר אֵת כָּל תְּבוּאֹת זֵרַעְךָ הַיֵּצֵא הַשָּׂדֶה שָׁנָה שָׁנָה: (דברים יד כב).

וידועה אמרת רבותינו ז"ל - 'עשר בשביל שתתעשר'. נתינת המעשר נותנת ברכה לאדם ולממונו. כדכתיב:

"עֶשֶׂר תַּעֲשֶׂר - עֶשֶׂר בִּשְׁבִיל שֶׁתַּעֲשֶׂר אֲשַׁכְּחִיךָ יוֹחֲנָן לִינוּקָא דְרִישׁ לְקִישׁ אֲמַר לִיה אִימָא לִי פִּסְוִיקָךְ א"ל עֶשֶׂר תַּעֲשֶׂר א"ל וּמָאִי עֶשֶׂר תַּעֲשֶׂר א"ל עֶשֶׂר בִּשְׁבִיל שֶׁתַּעֲשֶׂר" (גמ' תענית, ט', א').

אם ניקח את המילה 'תעשר' ונעשר אותה (כפי שכתוב בפסוק 'עשר [את המילה] תעשר', כלומר ניקח עשירית ממנה) נקבל:

ת = 400 בגימטריה. 1/10 מ-400 היא 40. זו האות **מ'** בגימטריה.

ע = 70 בגימטריה. 1/10 מ-70 הוא 7. זו האות **ז'** בגימטריה.

ש = 300 בגימטריה. 1/10 הוא 30. זו האות ל' בגימטריה.

ר = 200 בגימטריה. 1/10 הוא 20. זו האות כ' בגימטריה.

הרי שקיבלנו את המילה 'מזלך'. כלומר, אם תקיים מצוות מעשר הרי שמזלך יגבר ותתעשר.

בסוד: משיח יה.

מובא בתלמוד בבלי מסכת יומא דף עה עמוד א: על הפסוק "דָּאָגָה בְּלֶב אִישׁ יִשְׁחָנָה וְדָבָר טוֹב יִשְׁמְחָנָה" (משלי יב כה), דָּאָגָה בְּלֶב אִישׁ יִשְׁחָנָה רבי אמי ורבי אסי, חד אמר: ישחנה מדעתו, וחד אמר: ישחנה לאחרים, ונראה שפסוק זה עוסק בחיזוק וצפייה לימות משיח, וכמו שאמרו חז"ל: אין בן דוד בא אלא בהיסח הדעת (סנהדרין צז ע"א), וישחנה לאחרים הוא בבחינת דיבורי האמונה בביאתו של המשיח בכל רגע, וברמז המילים: דָּאָגָה בְּלֶב אִישׁ (358) גימט' משיח (358), תיבת יִשְׁחָנָה (373) גימט' משיח יה (373). כסופו של מקרא "וְדָבָר טוֹב יִשְׁמְחָנָה", דהיינו שינחמנו על ידי משיח, בסוד "יִשְׁמְחָנָה" אותיות משיח הן, תיבת הן בבחינת "הן עם כְּלָבִיא יָקוּם וְכֶאֱרִי יִתְנַשֵּׂא" (במדבר כג כד), "הן עם לְבָדָד יִשְׁכָּן" (במדבר כג ט) העוסקים באחרית הימים. (פרדס אברהם הכהן).

במיתוק מידת הדין

הנה שם אלהים הוא דין בבחינת "תנו עוז לאלהים" תיבת אלהים (86) גימט' הוא דיין (86), ומיתוקו הוא בשם הוי"ה אדני (91), גימט' האֱלֹהִים (91), שהוא רחמים גמורים, והוא בסוד: "כִּי יֵרַח ה' אֶת יַעֲקֹב" (ישעיהו יד א), הנה שם הוי"ה עם ארבע מילוייו עב סג מה בן (232) גימט' ירחם (258), והוא בסוד מיתוק חרון אף, ככתוב: "וַיֵּשֶׁב חֲרוֹן אַף ה' מִיִּשְׂרָאֵל": תיבת חרון (264) גימט' הוי"ה ו- רל"ב, כמניין וה' הוא האֱלֹהִים ה' הוא האֱלֹהִים (264), (פרדס אברהם הכהן).

שבירת הלוחות רומזים לחורבן

לחת האבן (496) נשברו לשתי חלקים כמניין רמח (248) בכל צד של הלוחות, שהיה בהם עקב (172) מילים ונשתברו לשתי פעמים אלהים (86), כנגד מידת הדין, ששבירתן רומזת לחורבן בתי המקדש בסוד שתי ווין כנגד אורכן ורוחבן של הלוחות, והוא ברמז: שְׁנֵי לַחֹת אֲבָנִים תִּיבַת לַחֹת (444) גימט' מקדש (444), ותיבת אבנים רומז לזמן שבירתן בעוון העגל, וברמז: אֲבָנִים (103) גימט' עגל (103). (פרדס אברהם הכהן).

שיבנה בית המקדש במהרה בימינו אמן

אתר אוהלי יוסף ויעקב

מאת הרב אברהם הכהן

www.hacohen.info

תכנים יהודיים, פרשת השבוע חידושים על פי הרמז והקבלה!

שבת שלום ומבורך!